

много, а понѣкога, че нищо не знаятъ. Това сж две крайности. Вѣрно е, че има нѣща, които знаятъ; вѣрно е, че има нѣща, които не знаятъ. Знанията и незнанията на човѣка сж относителни. Запримѣрь, по отношение на животнитѣ човѣкъ има повече знания, отколкото всички животни заедно. По отношение на човѣка пѣкъ ангелътъ има повече знания, отколкото знанията на цѣлото човѣчество. Въ такъвъ случай целта на човѣшкия животъ е да достигне положението на ангела, да придобие неговото знание и неговитѣ възможности. Какъ ще постигне това, той не знае, но бждещето на всѣки човѣкъ е предназначено. По главата, по лицето, по ржката и по тѣлото на човѣка можете да познаете неговото бждеще. Има учени хора, които по височината и широчината на челото могат да опредѣлятъ силата на човѣшкия умъ. По широчината и по височината на черепа тѣ могат да опредѣлятъ човѣшкия характеръ. Сжщевременно тѣ могат да познаятъ, дали даденъ човѣкъ ще има успѣхъ въ живота си, или нѣма да има. Нѣкои учени сж намѣрили, че хора, на които главата отзадъ е широка, сж много страхливи. Достатъчно е да чуятъ нѣкакъвъ малкъ шумъ около себе си, да хукнатъ да бѣгатъ. Тѣ сж страхливи като заякъ. Удали го нѣкое клонче по корема, той удря на бѣгъ, мисли, че мечки го гонятъ. Мечката не се занимава съ заяка. Колко кръвь ще изсмучи отъ него? Малко кръвь има заякътъ.